

Salaspils Vēstis

Nr. 2[88] - 1998. g. 16. janvāris

SALASPILS PILSĒTAS AR LAUKU TERITORIJU DOMES IZDEVUMS

cena 10 santimi

NUMURĀ:

- ➔ **Konkurss turpinās!** (2. lpp.)
- ➔ **Ziemassvētku atskaņas** (2. lpp.)
- ➔ **Pats sava darbīguma vergs - Helmut VASILIS** (3. lpp.)

domes ziņas

Domes lēmums Nr. 116

Par Salaspils pilsētas domes 18.06.1997. lēmuma Nr. 31 "Par dzīvokļu īres maksas noteikšanu Salaspils pilsētas administratīvajā teritorijā" izpildi.

Ņemot vērā elektroenerģijas padārdzināšanos no 01.01.1998., lai nesalikinātu iedzīvotāju sociālo stāvokli, dome nolēma:

1. Apturēt 18.06.1997. domes lēmuma Nr.31 "Par dzīvokļu īres maksas noteikšanu Salaspils pilsētas administratīvajā teritorijā" 4.punkta izpildi līdz 1998. gada 1. maijam.

2. Visiem dzīvojamā fonda vadītājiem izstrādāt diferencētu īres maksas aprēķinu, ņemot vērā dzīvojamās platības labiekārtošanas līmeni dzīvojamās mājās un dzīvokļu tehnisko stāvokli.

Domes priekšsēdētājs J.Putniņš

Salaspils pilsētas pašvaldības dzīvojamā fonda iedzīvotāju zināšanai:

darbdienās visu diennakti izsaukt santehniķi un elektriķi var pa tālruni 46009, brīvdienās - 47224.

Liftu avārijas dienestam zvanīt pa tālruni 1-7542040.

Lūdzu, piedalieties Salaspils pilsētas Invalīdu biedrības darbības atjaunošanas sapulcē, kas notiks 1998. gada 17. janvārī plkst. 13:00, kultūras namā *Energētīķis!*

Salaspils pilsētas dome

Salaspils domes deputāts Juris PONE (LSDSP/LSDP) pieņem Salaspils iedzīvotājus katrā mēneša 1. un 3. pirmdienā no 17:00 līdz 19:00 domes deputātu istabā (2. stāvā, blakus sēžu zālei, tālr. 43142).

J.Pone (t.m. 43404)

sports

Sporta dzīves jaunumi

Jaunais gads arī sporta kompleksā sācies ar jaunām vēsmām. Jau otro gadu tur notiek galda tenisa turnīrs visas aktīvās sezonas garumā - no oktobra līdz aprīlim. Sacensības notiek reizi nedēļā, šogad - piektdienās. Salaspils jauniešu interese par šo spēli pieaug, to pierāda apmeklētāju skaits. Brīvajā laikā zēni zālē trenējas. Arī pieaugušie apmeklē turnīru aizvien kuplākā skaitā. Pavisam turnīrā piedalījās vairāk nekā 100 spēlētāju.

Tāpēc nolēmām galda tenisam pievērsties nopietni, un tā jaunajā gadā mūsu centīgākos mazos un lielos galda tenisa spēlētājus trenē vislabākais galda tenisa treneris Latvijā un droši vien arī Baltijā Andris Nemiro. Gandrīz visi pēdējo gadu Latvijas čempioni galda tenisā, t.sk. tagadējais čempions Sandijs Vasiļjevs, ir Andra Nemiro audzēkņi. Labi panākumi gūti arī starptautiskajā mērogā. Par Eiropas čempionu galda tenisā kļuvis Uldis Eglītis, 3. vietu sieviešu konkurencē Eiropā izcīnījis Dzintra Lūkina.

Svarīgākais, kā uzsvē treneris, ir darbs. Lai gūtu panākumus, pietiek ar 1% talanta, pārējos 99% dod treniņi, kuri, kā saka A. Nemiro, ir visai complicēti un prasa lielu pacietību un fizisko piepūli.

Cerams, ka Salaspilī varētu izveidoties visperspektīvākā galda tenisa bāze Latvijā. Līdz tam vēl, protams, garš ceļš ejams - jādibina sporta klubs, jāmeklē sponsori un atbalstītāji. Galvenais mums ir - treneris un bērni, kuriem šī spēle patīk un kuri labprāt nāk uz sporta kompleksu trenēties.

Joprojām tiek uzņemti jauni dalībnieki treniņgrupās. Ieteicamais bērnu vecums ir 9-12 gadu, bet galvenais tomēr ir vēlētāšanās spēlēt. Treniņu laiks sporta kompleksā: pirmdienās no 11-14; otrdienās 18-20; trešdienās 11-14 un 18-20; ceturtdienās 11-13:30 un 18-20; piektdienās turnīrs 17-20; sestdienās 19-21.

Aicinām visus, kuri grib sākt jauno gadu ar kārtīgu sportošanu, uz sporta kompleksu! Mūsu tālrunis: 43115. □

Mudīte KEIŠA

jubileja

Ciņa par klientu kļūst aizvien niknāka

A/s Rīgas Komercbanka Salaspils filiālei - 5 gadi

Ap 900 juridisko klientu, 350 līdz 400 fizisko personu kontu, dienas apgrozījums - no 270 tūkstošiem līdz miljonom latu, 300 līdz 400 tūkstoši dolāru un 150 tūkstoši vācu marku, un tas viss - no 200 līdz 400 pārskaitījumiem ik dienas. Tāda šobrīd ir Rīgas Komercbankas Salaspils filiāles 30 darbinieku ikdiens. Bet, arī šai, šobrīd gan no ārpuses, gan iekšpusē labi saņemtajai ēkai un organizācijai, bija savs sākums ar vienu datoru, četriem darbiniekiem un pāris klientiem.

17. janvārī ar lielu balli k/n Rīgava atzīmēs Rīgas komercbankas Salaspils filiāles piekto dzimšanas dienu. Filiāles direktors Ilmārs Vamzis pastāstīja, ka Salaspils filiāles aizsākums meklējams vēl agrofīrmā Salaspils, 80. gadu beigās: "Padomju laikā kolhozi būvēja dažādus sociālos objektus par savu naudu - agrofirma (I.Vamzis toreiz bija agrofīrmas vadītājs - red.) bija iesākusi būvēt šo objektu - krājoksi, telefona centrāli un pastu. Bet tas bija laiks, kad arī kolhoziem vajadzēja sākt maksāt valstij nodokļus - skaidrs, ka mēs vairs finansiāli nespējām un negribējām šo objektu pabeigt tikai ar saviem līdzekļiem. Piedāvājām iestādēm,

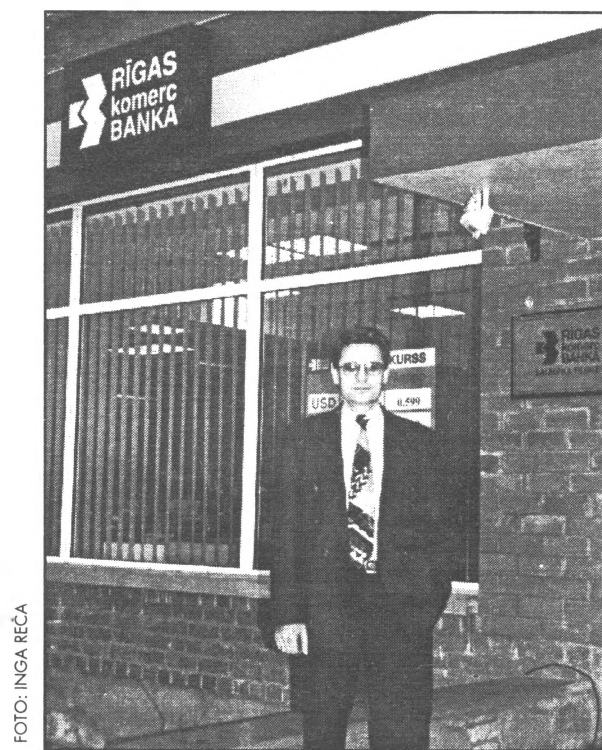

FOTO: INGA REČA

Ilmārs Vamzis uzskata, ka banka nav ne ēka, ne datori, pat ne - nauda, bet gan cilvēki, kas spēj darboties komandā

kam šī ēka domāta, pašam finansēt celtniecību. Bet visas trīs atteicās. Ko darīt tālāk? Telefonu centrāle tika atdota pašvaldībai, pārējai ēkai daļai meklējām pircēju. Ideja par mājas pārdošanu Rīgas komercbankai radās toreizējam Silavas direktoram Imantam Leviņam, kurš bija Rīgas Komercbankas akcionārs. Ievērojot, ka

banka izvērsi filiāļu attīstību ārpus Rīgas, un tā 1991. gadā Rīgas Komercbanka savu daļu nopirka, bet man piedāvāja šeit strādāt."

Filiāle savu darbību uzsāka 1993. gada pavasarī kā trešā Rīgas Komercbankas filiāle ārpus Rīgas (pirmās divas tika atvērtas Rē-

(turpinājums 2. lpp.)

institūtos

No pagātnes nākotnē

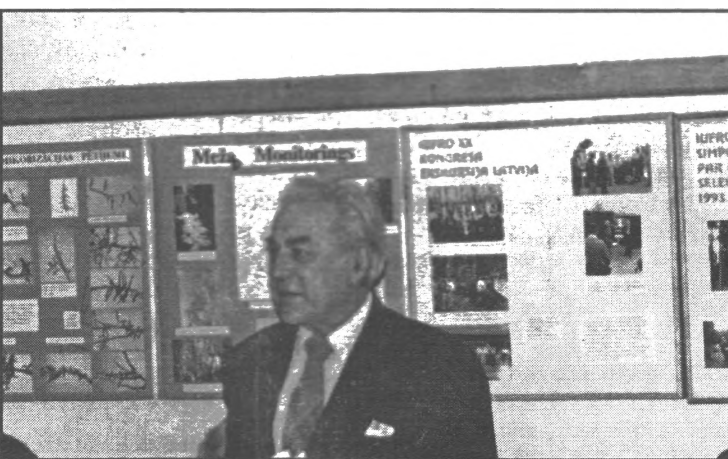

FOTO: ASTRA NAGLE

8. janvārī Mežzinātnes institūta "Silava" notika piemiņas referātu lasījumi "No pagātnes nākotnē", kas veltīti šiem šī institūta darbiniekiem jubiliāriem.

Programmā ietilpa arī diskusijas par mežzinātnes un meža nozaru perspektīvo attīstību un nozīmi tautsaimniecībā un valsts ekonomikā, kā arī institūta vēstures fonda krātuves pirmo ekspozīciju apskate. Viesi varēja iepazīties ar institūta laboratorijām.

Mežzinātnes institūta Silava zinātniskais sekretārs Vilnis Pēcs: "Piemiņas referātu lasījumi mežzinātniekiem jubiliāriem notika tādēļ, ka institūtā, neskatoties uz

ļoti nelabvēlīgiem ekonomiskajiem apstākļiem, un uz valdības ignorances pilno attieksmi pret zinātni un zinātniekiem, ir jauni cilvēki, kuri nekur citur tomēr nevēlas strādāt." Šis piemiņas pasākums iepazīstina jaunus institūta darbiniekus un viesus ar zinātnie-

kiem, kas likuši pamatus dažādiem mežzinātnes virzieniem.

Kā pastāstīja V. Pēcs, pasākuma mērķis nav tikai lasījumi un atceres par sešu zinātnieku dzīvi un zinātnisko darbību, bet klātesošo iepazīstināšana ar institūta darbību, zinātnisko potenciālu. Pasākumā piedalījās arī Valsts galvenais virsmēžzinis Arnis Melnis, Attīstības, atbalsta un informācijas daļas vadītājs Roberts Strīpnieks, Meža apsaimniekošanas daļas vadītājs Uldis Georgs Gavrilovs un Zemkopības ministrijas valsts sekretāra vietnieks meža jautājumos Arvids Ozols.

Piemiņas referāti veltīti profesora, Dr. hab. silv. Artūra Kundziņa 100 gadu piemiņai, Dr. silv. Jāņa Gaiļa 90 gadu piemiņai, Dr. silv. Miervalža Buša 80 gadu piemiņai, Dr. silv. Edgara Roņa 70 gadu piemiņai, Dr. biol. Ginta Ozola 65 gadu piemiņai, Dr. silv. Antona Vēvera 60 gadu piemiņai.

Astra NAGLE

K/n Rīgava 28. 01. organizē braucienu uz Dailes teātra izrādi SKOPULIS

Titulomā - Gunārs Placēns, Iomās - G. Ozoliņa, O. Dreģe, P. Liepiņš, A. Skrastiņš, J. Strenga, I. Auziņš.

Bilietes var iegādāties k/n, to cena Ls 2.00 un 2.50; transporta pakalpojumi - Ls 0.60.

Izbraukšana no k/n Rīgava plkst. 17:30. Tālr. 41163.

Ciņa par klientu kļūst aizvien niknāka

(Turpinājums no 1. lpp.)

zeknē un Ventspilī). "Sākums nez nekad nebija tik spožs, jo mums bija ļoti nedaudz klientu - pirmie bija firma *Silava Teh*, jaunās firmas, kas izveidojās pēc agrofirms likvidācijas - *Līvzeme, Kante, Rubuss* un mazās firmiņas, kas sāka dibināties. Tā kā Krājķase bija specializējies tikai uz iedzīvotāju apkalpošanu, mēs vienīgie Salaspilī darbojāmies ar juridisko personu kontu apkalpošanu. Protams, tie, kuri agrāk brauca uz Rīgu, tagad ir mūsu klienti.

Iespējams, kāds vēl atceras, ka kādreiz bija tāda naudas vienība kā "repši" un visiem vajadzēja lielu skaidrās naudas daudzumu. Šobrīd tas šķiet jau kuriozs, bet brīžiem bija tā, ka *repši*em seifos vietas nepietika. Algās saņēma tūkstošus, un šim nolūkam mēs pat bijām izgatavojuši metāla kasti uz riteņiem, lai būtu ar ko *repšus* pārvadāt no naudas glabātuves uz kasi, "atceras Vamža kungs.

Lai klientiem būtu ērtāk veikt norēķinus un, lai piesaistītu jaunus klientus, 1994. gadā jau radās ideja par filiāles norēķinu grupu atvēršanu ne tikai citur Salaspilī - dzīvokļu pārvaldē Enerģētiku ielā, namu pārvaldē Miera ielā, kā arī veikalā *Daugava*, bet arī kaimiņu pagastos - Ikšķilē, Ulbrokā, kā arī Rīgā. Tuvākajā laikā būs vēl divas norēķinu grupas Rīgā. "No pastāvēšanas pirmās dienas darbojamies uz pilnīgiem pašfinansēšanas pamatiem - *Rīgas komercbanka* mums iedeva miljonus *repšu* aizdevumu, izkārti, vārdu un - uz priekšu! Gada laikā aizdevumu atdevām. Centrālā banka mūs neuztur, dzīvojam tikai ar to naudu, ko paši nopelnām - cik

piesaistām klientus, cik spējam nopelnīt komisijas naudu, cik ar kredītēšanu, valūtas maiņu. Pamatgudrība jau ir vienkārša - jāprot klientam pakalpot tā, lai viņam pie mums būtu ērtāk nekā citur. Teorētiski bankas daudz neatšķiras, bet praktiski ar daudzko atšķiramies - mums ir sava stabila klientūra, esam plaši pazīstami - pasaulē *Rīgas komercbanku* zina kā vienu no pirmajiem Austrumu bloka valūtas dīleriem. Pagājušajā gadā lielākā Amerikas - Manhetenas banka mūs atzina par labāko sadarbības partneri Austrumeiropā. Mums ir arī diezgan konservatīva politika attiecībā uz operāciju izpildi, klients, apkalpošanas noteikumiem. Īsāk sakot, mēs nelienam iekšā riskantos un apšaubāmos darījumos," stāsta I. Vamzis.

Filiāles direktors atzina, ka iespējamā konkurence viņu īpaši neuztrauc: "Daudzi domā, ka mēs esam vienīgā banka Salaspilī, bet tā nav taisnība - šeit atrodas arī Krājķases filiāle. Uzskatu, ka fizisko personu apkalpošanas jomā viņi ir nopietni konkurenti. Konkurence banku starpā ir ciņa par klientu, un tā paliek arvien niknāka, jo nāc klāt jaunas bankas, īpaši - ārzemju. Baltijā sāk nostiprināties finansu sistēma, ekonomika, un līdz ar to ārzemnieku intereses šeit pieaug.

Beidzamajā laikā jūtam, ka Salaspils tirgus ir par šauru, lai varētu normāli attīstīties. Daudz strādājam *Rīgas virzienā*, jo tur ir lielas iespējas un veiktas pamatīgas iestrādes, kas noteikti pēc kāda laika atmaksāsies - jaunās norēķinu grupas sevi atpelnā dažos mēnešos."

Par saviem pamatuzdevumiem

filiāles direktors uzskata turpināt klientūras palielināšanu, atverot jaunas norēķinu grupas un paaugstinot darbinieku profesionalitāti: "Banku pakalpojumu cenas praktiski ir izlīdzinājušas, un, lai celtu pakalpojuma kvalitāti, ir jāpaaugstina darbinieku kvalifikāciju. Jo kas tad ir banka? Tā nav ne ēka, ne datori, ne nauda, bet gan apmācīti cilvēki, kas spēj darboties komandā. Tas ir mūsu filiāles lielākais sasniegums - stabils un strādātspējīgs kolektīvs. Darba apjoms ir fantastiski liels, noslogotība ir pa-

Protams, 1995. gada banku krīze ietekmējusi arī *Rīgas komercbanku*, bet, ņemot vērā Latvijas bankas uzraudzības politiku, klientu uzticība pieaug.

Arī kredītēšana, pēc Ilmāra Vamža domām, ir normalizējies - kredītu procentu likmes samazinājušās pat līdz 12 procentiem gadā. "Dienā bankām joprojām tiek pārņemts, ka tās nekreditē, bet parastā situācija ir tāda: atnāk klients un saka: - Man ir baigi laba ideja! Dodiet man naudu! Bet, kad uzdomam jautājumu: - Kas notiks,

mais un nekustamais īpašums.

Kāpēc *vienkāršam* iedzīvotājam vajadzīga banka? Aizvien vairāk cilvēkiem parādās vajadzība pēc bankas pakalpojumiem, saņemot algu - ar katru dienu pieaug uzņēmumu naudas pārskaitījumi uz savu darbinieku kontiem. Otrkārt, aizvien vairāk attīstās un paplašinās kredītkaršu pielietojums. Treškārt, banka nepieciešama, lai ieguldītu brīvos līdzekļus, jo, turot naudu *zeķē*, tā zaudē vērtību. Diezgan daudz salaspiliešu tur naudu depozītos jau no pirmajām filiāles dienām.

Bet, kā jau apaļš jubilejās, ir jāatskatās uz paveikto un jāaplāno nākotne. Pārdomājot to, kā bija sākumā un kā ir tagad, Vamža kungs saka: - "Tā ir kā diena pret nakti! Biznesā esam nostājušies uz kājām, bet kā kollektīvs veidojamies ar savu seju un tradīcijām. Ziemā un vasarā organizējam pasākumus, svinam dzimšanas dienas, iepazīstam cits citu arī pēc darba. Sabiedrībā par bankas darbiniekiem valda priekšstats kā par klerkiem baltās apkalītēs. Daudzi domā, ka, ja cilvēks strādā bankā, viņam ir daudz naudas un viegla dzīve. Bet mums tāpat ir jācinās par katru latu un jāskaita katrs santīms."

Uz filiāles dzimšanas dienas svinībām aicināts arī *Rīgas Komercbankas* prezidents Vladimirs Kuļiks. Zināms, ka bankas rīkotā konkursa uzvarētājam (skat. šo un iepriekšējo *Salaspils Vēstu* numuru!) būs iespēja satikties ar šo Latvijā pazīstamo baņķieri.

Rīgas komercbankas Salaspils filiāle piedāvā kredītēšanu, akreditīva noformēšanu, garantiju noformēšanu, lizingu, faktoringu darījumu kārtošana, kā arī dažādas valūtas operācijas. □

Inga REČA

kultūras ziņas

Oratorija Salaspilī

Pagājušā gada nogalē, 23. decembrī, Salaspils pilsētas domes sēžu zālē koris *Tiāde* aicināja skatītājus un klausītājus uz **Ziemassvētku ieskaņas koncertu**.

Koncerta nelielo sākuma daļu klausītāju sirdis priecēja latviešu komponistu Ziemassvētku dziesmas. Nav iedomājama neviena latviešu kora dzīve bez Jāzepa Vītola dziesmām. Arī to vakar skanēja tik pazīstamā Jāzepa Vītola kora dziesma *Dievišķais mirzums*, kas izcēlās ar dinamiskām krāsām, bagātīgu harmoniju, tīru kopskaņu, kā arī Ziemassvētku laikam tik piemērotā šūpa dziesma *Nu dusi, puisīt, saldākais*. Šoreiz *Tiāde* rādīja sevi pavisam citā, muzicēšanas manierē - klusā un līganā skanējumā, kā arī melodiskā plūdumā, kuru interpretēja kora diriģente Ilze REINHOLCE.

Koncerta kulminācijā - franču komponista K. Sen-Sansa (1835-1921) *Ziemassvētku oratorija*. Oratorija ir lielas formas skaņdarbs korim, solistiem un simfoniskajam orķestrim. Koris bija, solisti arī bija, bet simfonisko orķestri šoreiz aizstāja arfa un klavieres. Solo partijas izpildīja profesionāli mūziķi - Ieva Ezeriete (soprāns), Andris Sējāns (kontralts), Andris Gailis (bass), Egils Jēkabsons (tenors), kā arī *Tiādes* diriģente Ilze Reinholce (mecc-

soprāns). Bez solistu smalkā un krāšņā izpildījuma skatītājus aizrāva tehniski sarežģītais arfas izpildījums (Oskars Krašauskis - Krauze). Diriģents Ints Teterovskis pārliecināti pierādīja diriģēšanas prasmi un tehniku skaņdarbā, kas sastāv no desmit atšķirīgām daļām. Īpaši iespaidīgi izskanēja oratorijas sestā daļa *Kāpēc puģāni trako?*, kas veidota imitāciju veidā. Diriģents, neskatoties uz mūzikas ātro tempu, lieliski atklāja mūzikas raksturu - dusmas un nesapratni.

Koncertmeistares lomu veiksmīgi izpildīja tehniski varoša, jaunā pianiste Ieva Dzērve.

Šoreiz *Tiāde* sevi pieteica un parādīja no "vislabākās puses", tā koncerta izskaņā teica domes priekšsēdētājs Juris Putniņš. Vokāli krāšņie un izlīdzinātie sieviešu balss tembri, kā arī pārlicība un stingrība vīru balss saistīja klausītāju uzmanību visu oratorijas laiku.

Koncerta noslēgumā dzirdējām *Klusa nakts, svēta nakts* - šoreiz Jāņa Lūsēna savdabīgajā aranžējumā.

Pateicoties diriģentu spējam, uzņēmībai un neatlaidībai, Salaspils pilsētas iedzīvotājiem bija lieliska iespēja noklausīties Ziemassvētku laikam atbilstošu, kvalitatīvu koncertu. Paldies diriģentiem un korim! □

Megija VINTERE.

sports

Salaspils gada tenisa turnīra

9. janvāra sacensību rezultāti

I grupa

1. E. Konstantinovičs
2. V. Lidaks
3. R. Rukuts
4. J. Ziediņš
5. D. Zaļeckas
6. S. Ranovs
7. E. Spodris
8. J. Poļakovs

II grupa

1. D. Paņkova
2. V. Kisļaks
3. A. Gribanovs
4. A. Ternovskis
5. A. Rukuts
6. V. Škutāns
7. V. Mazurs
8. A. Sokolovs

III grupa

1. A. Ternovskis
2. V. Straškevičs
3. D. Bespalovs
4. S. Kisļaks
5. J. Šķaņicins
6. J. Elliņš
7. J. Bīdermanis
8. D. Ribuhins

IV grupa

1. V. Fiļājevs
2. Arvis Ezergailis
3. R. Ezergailis
4. Arnis Ezergailis
5. E. Silavs
6. J. Bučinskis
7. A. Tihomirovs
8. J. Levickis

Sagatavoja Mudīte KEIŠA

konkurss

Konkurss "Rīgas Komercbankas Salaspils filiālei - 5 gadi"

Vai Jūs vēlaties savā īpašumā iegūt uzpildītu kredītkarti un satikties ar vienu no sekmīgākajiem Latvijas baņķieriem - Rīgas Komercbankas prezidentu Vladimiru Kuļiku? Vairbūt cerat iegūt speciālbilvu?

Jā "jā", tad piedalīties RKB Salaspils filiāles rīkotajā konkursā!

Konkurss notiks trijās kārtās, jāatbild uz 15 jautājumiem. Atbilžu iesūtīšanas termiņš - nedēļa pēc jautājumu publicēšanas dienas. Savas atbildes sūtiet uz *Salaspils Vēstu* redakciju Līvzemes ielā 8, LV-2169. Balvas gaida arī katras kārtas oriģinālāko atbilžu autorus!

2. KĀRTAS JAUTĀJUMI

1. Kāds ir A/S RKB Salaspils filiāles direktora vārds:

- a/ Ivars;
- b/ Ilmārs;
- c/ nav direktora;
- d/.....

2. A/S RKB Salaspils filiāle klientiem durvis vēra:

- a/ 12.05.93;
- b/ 08.03.93;
- c/17.01.93;
- d/.....

3. Šobrīd A/S RKB Salaspils filiālē ir:

- a/ 10 darbinieku;
- b/ 20 darbinieku;
- c/ 30 darbinieku;
- d/.....

4. Eiropārvedums RKB ir:

- a/ Vācijas marku pārvedums līdz 5000 DEM uz Vāciju;
- b/ Naudas pārvedums uz jebkuru Eiropas Savienības valsti;
- c/ Naudas pārvedums latos uz Skandināvijas valstīm;
- d/.....

5. RKB vienotās automatizētās bankas sistēmas nosaukums ir:

- a/ Sokrats;
- b/ Platon;
- c/ Volter;
- d/.....

Pats sava darbīguma vergs

Saruna ar SIA Salvija direktoru Helmutu VASILU

Ne nu viņš sevi uzskata par baigo biznesmeni, ne tāds ir. Joprojām braukā ar žigulīti un dzīvo padomju laikā paša rokām celtajā mājā tepat Salaspilī. Un, ņemot vērā viņa dzimšanas datus, jau astoņus gadus mierīgi varētu čubināties pa māju un reizēm ar savu traktoriņu apart vietējos mazdārziņus - sava iztikšana būtu garantēta. Jo vairāk tāpēc, ka arī malka ir sagādāta desmit gadiem uz priekšu... Taču stāstam no sērijas "kas būtu, ja būtu" nav jēgas, jo ir tā, kā ir - Helmut Vasilis ir SIA Salvija direktors un viņa uzņēmumā sezonas laikā strādā 80 cilvēku. Salvijā audzē tomātus, gurķus, arī rozes. Turklāt vēl arī ķirbjus, kartupeļus, kāpostus, ciklamenes, acālījas un austersēnes. Salvijā ietilpst arī galdniecība un konservēšanas cehs, saražoto produkciju realizē divos firmas veikalos. Jau vairāk nekā gadu Helmut Vasilis rūpējas par Salaspils kokienu, krūmiem, puķu dobēm un mazo arhitektūru. Jebkurš salaspilietis apliecinās, ka, kopš pilsētā saimnieko Vasilis, ļoti daudz kas izmainījies - pilsētā ir kārtīgi soli un atkritumu urnas, arī sludinājumus iedzīvotāji vairs nelīmē uz telefonstabiem, bet gan uz afišu stabiem. Kā viens cilvēks solidos gadus var tik daudz virzīties darboties un tik daudz padarīt, par spīti pašreiz diezgan nestabilajai biznesa situācijai nemitīgi domāt un būt gatavs allaž meklēt savu nišu?! To tad arī centos uzzināt šajā nelielajā sarunā.

- Kāda isti ir jūsu profesija?

- Pēc profesijas esmu agronomis. Nacionālajā botāniskajā dārzā strādāju par agronomu, taču tur bija dikti maza alga - 60 rubļu mēnesī. Toreizējais Leņina padomju saimniecības direktors Cirčenis mani aicināja uz sovhoza labiekārtošanas nodaļu, bet izrādījās, ka nav atbilstošas štata vienības. Nebija kur palikt, un man teica, lai eju par celtnieku. Tā es no agronoma kļuva par celtnieku. Pirmā būve bija dzīvojamā māja, tai sekoja graudu kalte, ferma, siltumnīcu kombināts, putnu kūts. Un, lai arī ir pagājuši ļoti daudz gadu, neviena no šīm būvēm nav sagāzusi!

- Vai pietika zināšanu, lai agronomus kļūtu par celtnieku?

- Celtnieka amatu apguvu, pats saviem spēkiem būvēdams māju. Materiāli bija dārgi, arī darbspēks. Atceros, par jumta šiferi vien vajadzēja 600 rubļus maksāt, un darbspēks maksāja tikpat. Pats pa nedēļu to uzliku un nopelnīju 600 rubļu.

- Kā sākas firma Salvija?

- Vispirms bija firma Livzeme. Vēl padomju saimniecības laikos no celtniecības mani pārsvieda uz siltumnīcu kombinātu, kurš strādāja ar lieliem zaudējumiem. Priekšnieks Čiščakovs bija diezgan ass vīrs - vai nu *pacel ražošanu* vai ej prom! Man bija palikuši tikai daži gadi līdz pensijai, tāpēc izvēles nebija. Pamazām sākām strādāt un arī rīkot balles, kuru nosaukumi atspoguļoja to, kā mums klājās - pirmā bija *Zaļā zara balle*, tad *Pumpuru balle*, *Ziedu, Gurķu, Tomātu balles*. Tā nostrādāju līdz privatizācijai, kad bija jāšād domāt, ko darīt tālāk. Toreiz vairāki cilvēki nodibinājām firmu Livzeme un konkursā izcīnījām veikalus, par pajām nopirkām gateri un kūdras purvu. Cerējām, ka būs liela saimniekošana. Taču laika gaitā noskaidrojās, ka par daudz mums to nozaru un vadītāju. Sadalījām mantu. Man tika siltumnīcu saimniecība, kuru pats kādreiz būvēju.

- Kas ietekmēja jūsu nodarbošanās izvēli?

- Dārzena saimniecība - divos hektāros zem plēvēm audzēja gurķus un tomātus. Taču es biju specializējies puķu audzēšanā un cerēju audzēt puķes - ciklamenes, kallas, dažādas vasaras puķes. Pārbūvējām pat vienu māju pēc labākajiem paraugiem neļķu audzēšanai. Šodien es nezinu, ko tur darīt, jo neļķes nav vajadzīgas, un diez vai Latvijā kaut kur tās audzē. Ņemot vērā mūsu siltuma cenas, tās 100% neatmaksājas. Labi gāja vēl firmas pirmajos gados. Neizdevīgi kļuva pamazām, kad celās siltuma cenas un *nāca iekšā* kontrabandas ziedi.

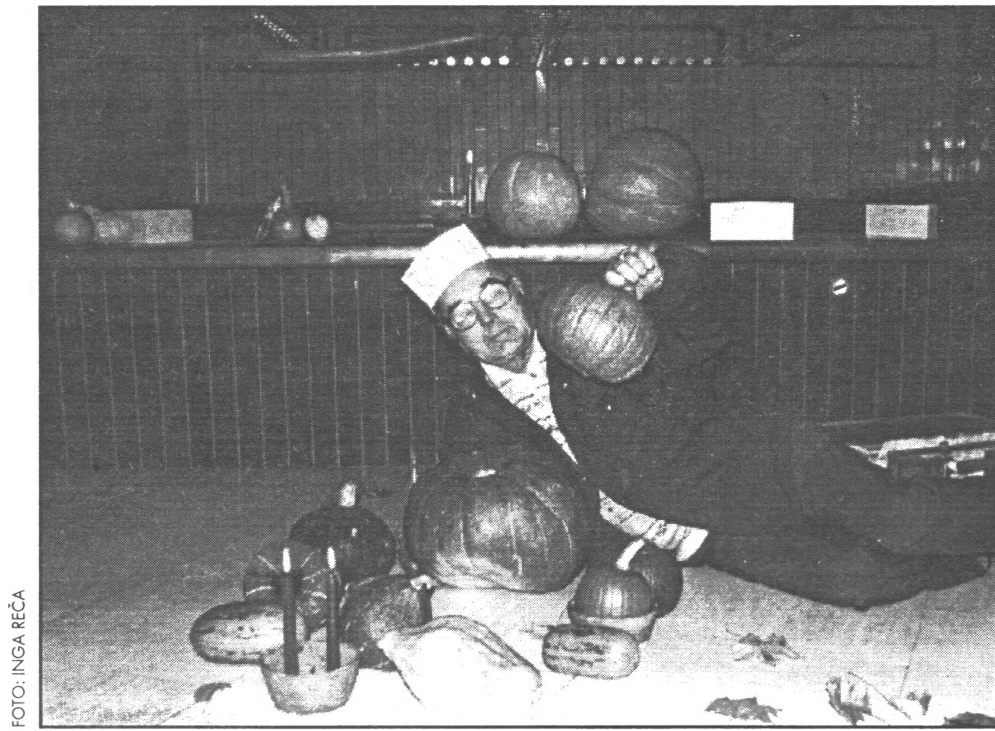

FOTO: INGA REČA

● Helmut VASILIS ar saviem audzētajiem izstādē Salaspils ķirbis-97

Kādreiz apkārtnē varēja noīrēt zemi un mēs stādījām kartupeļus, kāpostus, burkānus. Vēl pirms pāris gadiem tiem bija labas cenas, bet ar katru gadu iespējas šos dārzeņus realizēt krītas. Šodien ir stingri jādomā - vai varēsim tos realizēt. Taču situācija mazliet uzlabojas, jo cilvēki sāk vērtēt, kāda ir ievestā produkcija un kāda pašražotā. Tomēr ir ļoti svarīgi, vai āboli tiek 16 reizes migloti, vai tas tomāts ir tāds kāds ir. Arī mūsu rozes ir ar smaržu!

- Kādas pašlaik ir jūsu galvenās problēmas, kuras prasa steidzīgu risināšanu?

- Nav nekādu eksportiespēju, jo, lai eksportētu, ir vajadzīgi liels daudzums. Man tā nav. Kādreiz smējāmies, ka galvenā mehanizācija siltumnīcās ir sievietes vēders - arī šodien nekā daudz nav mainījies.

Sezonas laikā strādā 80 cilvēku. Algot cilvēkus ir dārgi, man saka - samazināties! Bet kā es varu *samazināties*, ja tajās lielajās platībās es neko viens pats nevaru izdarīt, kā vien dienā četras reizes pārstaigāt...

Vēl no tiem laikiem nāk līdzīgas, ka toreiz, kad sāku strādāt siltumnīcās, tās jau gribēja likvidēt, tāpēc šodien nav neviena dokumenta un es tās nevaru reģistrēt Zemesgrāmatā, nedz iegūt savā īpašumā, nedz saņemt kredītu. Turklāt nepieciešama rekonstrukcija - savu laiku siltumnīcas jau nokalpojušas - celtas pirms 25 gadiem.

Ļoti lielas problēmas ar kadriem - dārzkopībā it sevišķi. Dabūt cilvēkus, kas grib un prot strādāt, ir ļoti grūti. Jo tie padomijas refleksi ir saglabājušies - *man maksā par to, ka esmu atnācis uz darbu!* At-

brauc viena Rīgas dāma caurspīdīgā brūnītī, apskatās, mēs jau norunājam ko un kā darīsim, bet viņa man no Rīgas zvana: - Vai jūs bietītes izvāriņāt? Prasu: - Kā? Tas taču jums jādara! Tā mēs šķirāmies.

- Kā jūs plānojat šīgada darbu?

- Šogad dārzeņus audzēsim ļoti maz - tikai lai apgādātu savus veikaliņus. Joprojām paliekam pie rozēm. To *raža* ir 4 reizes gadā, bet dažkārt taupot siltumu mēs pazaudējam peļņu. Tagad būvējam savu katlumāju, lai varētu saglabāt siltumu. Gribētu paņemt aizņēmumu, bet, lai to paņemtu, ir jāzina, kā atdot. Ja es būtu jaunāks, droši vien būtu *asāks*. Jaunībā varbūt ir vienalga, bet manā vecumā negribas strādāt ar parādiem. Šodien man gribas justies droši.

- Zinu, ka audzējat arī austersēnes un izveidojāt nelielu konservu ceļu un galdniecību - vai šīs ražotnes sniedz cerēto?

- Tā kā ar dārzeniņiem, puķēm situācija kļuva nestabila, dabūt bēžās vairākus atbalsta punktus. Radījām galdniecību ar domu, ka Rīgai vajag jaunus logus. Sateklējām angāru, bet laiki mainījās - nebija vairs naudas, ko ieguldīt tik lielā ražotnē un mēs radījām galdniecību paši sev - saimniecībā allaž vajag kastītes, durvis remontēt, mēbelītes. Paņēmām trīs galdniekus, un šodien, pateicoties galdnieku darbnīcai, esmu atdevis lielāko daļu kredītu. Pagaidām mums vietējo pasūtītāju netrūkst - taisām mēbeles, logus, durvis, stiklojam lodžijas.

Man vienmēr patīk kaut ko darīt, veidot - pats kādreiz esmu nelaimīgs - kāpēc man to vispār va-

jadzēja sākt?! Jo, kad sāk kaut ko darīt, tad rodas tik daudz problēmu - brauc, meklē, krepķējies. Sākumā likās, ka izveidot konservēšanas ceļu ir ļoti vienkārši, bet izrādījās, ka tā nemaz nav. Uztaisīju pats projektiņu - izgrauzāmies visam cauri un strādājam. Pagājšgad visu produkciju izpirka, arī šogad ielikām gurķīšus, gurķīšus ar tomātiem, rīvētas marinētās bietītes. Bet laiki mainās ļoti strauji - kad pirms pāris gadiem sāku gudrot par konservēšanas ceļu, bija pavisam cita pieeja realizācijai. Tagad var pastāvēt tikai ļoti lieli uzņēmumi.

Ar austersēnēm izmēģinājam un domājam turpināt. Jānostabilizējam un tad var slēgt līgumus.

Vairākas reizes esmu bijis Somijā un Vācijā, pētījis, kā tur notiek ražošana.

aizēno skatu uz dzīvi, citam tieši patīk, ka ir ēna. Savā laikā 20 gadus biju deputāts un atbildēju tieši par labiekārtošanu. Toreiz cilvēki paši kaut ko stādīja - avenas, ceriņus, pilādžus, bērzus, ievas... Tagad pamazām attīrām šos brīkšņus.

- Vai tikai darbs aizņem jūsu laiku? Kad vienojāties par intervijas laiku, teicāt, ka jābrauc uz copi.

- Es jau netieku, nepietiek laika. Man ir trīs laivas - Daugavā, Ērgļos. Kad gribu pilnīgu mieru, tad aizbraucu tur - putniņi dzied un neviena cilvēka... Šovasar tikai pāris reizes izdevās aizsmaukt. Ja gribu uz kādu laiku aizmirst ikdienas rūpes, man ir vajadzīgs ūdens - pat pietiek ar vienu, divām dienām, lai es būtu atpūties. Varbūt mans tēvs bijis jūrnīeks, ja mani visu laiku velk uz ūdeņiem?

- Nav tāda pasākuma Salaspilī, kur jūs nebūtu piedalījies ar pašsacerētiem joku pantiem.

- Man ļoti patīk darboties kopā ar cilvēkiem, un ļoti patīk cilvēki, ar kuriem kopā strādāju. Pārsvārā ir *vecie*, padomju saimniecības kadri. Ir jau interesanti redzēt, kāds cilvēks ir darbā un kāds citā situācijā. Piedalīšanās pasākumos saliedē kolektīvu. Arī problēmas vienkāršāk risināt - cilvēki cits citam vairāk uzticas. Daudz ko var uzzināt jaunu, un es ļoti augstu vērtēju šos gudros cilvēkus. Ir mums saimniecībā Pundiņš Pēteris - atslēdznieks un leģendāra personība. Viņš tevi tā var *pakert uz mušpapīra*... Sovhoza laikos priekšnieki iztērēja 23 tūkstošus par vienu sūkņa ripu, bet pirms diviem gadiem tā sabojājās - Pēteris uztaisīja pilnīgi jaunu. Un tādi meistari ir vairāki. Viņi sen jau ir pensijā, bet punktīgi nāk darbā un punktīgi strādā. Grūti ar šo darbu tikt galā, bet vēl grūtāk pamest. Ja es būtu 20 gadus jaunāks...

Pats tos gadus jau nemaz nepamanītu, ja nepaskatītos uz mazbērniem. Tā tā dzīve gāja - būvēju māju, apņēmu sievu, iestājos akadēmijā, strādāju un gāju pašdarbībā - kvartētā dziedāju, kori, spēlēju teātri. Bet to māju būvēt es negribēju - atnācu no armijas, un mamma paziņoja, ka viņai vajag māju un viss! Teicu: - Liec mani mierā, es gribu lasīt grāmatas! Ir jau labi tāda māja, bet man šķiet, ka tā apēda visu mūžu.

Ar akadēmiju arī bija jocīgi - mani tur iemānīja sieva. Teicu viņai, ka man ir kauns, es nestāšos, aiziešu un vēl izgāzišos. Bet viņa man vienā ballītē saka: - Bet pamēģināt tu taču vari! Es uz tā uzķeros - jā, pamēģināt varu. Tā es iestājos. Un visu mūžu man tā ir bijis - varbūt, ka nevarēšu izdarīt, bet pamēģināt taču varu!

Kad biju puisēlis, biju diezgan bailīgs. Toreiz, Latvijas laikā, arī bija izteikti bagāti un nabagāki. Toreiz skaitījās tāds kā trūkumnieks, man bija tikai mammīte, un mani skolā sāka apcēlt un pat klāpēt. Man vajadzēja sevi kaut kā iedrošināt - tad, kad es sāku dot preti, tad izrādījās, ka tomēr varu par sevi pastāvēt!

- Pie naudas kaudzēm neesat ticis... Kas jums liek tik plaši darboties?

- Pirmkārt, man visur gribas redzēt sava darba augļus. Otrkārt, darbs ir mana aizraušanās un, treškārt, kamēr var, tikmēr jādara, jo pienāks laiks, kad vairs nevarēšu. Ir tomēr patīkami paskatīties pilsētā - tās egles ir manis stādītas, bērzi arī mani, diķi ir manis veidoti. Un viss joprojām turas. □

Inga REČA

